

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/97/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010463
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717010463.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného S. Š., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 02. 05. 2018 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný S. Š., nar. XX.XX.XXXX v L., Č. V., trvale bytom Z., J. V. č. XXX, okr. V., t.č. bytom X., I. XXX, Č. V., operátor výroby,

uznáva sa za vinného, preto že

v období od 9. júna 2016 do 02. mája 2018 v E. Y., okres H. a na iných miestach sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje maloleté deti X. Š., nar. XX.XX.XXXX a S. Š., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek rozsudku Okresného súdu vo Zvolene pod číslom konania 14P/38/2014 zo dňa 09. 07. 2015, právoplatným dňa 07.08.2015, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. syna X. Š., nar. XX.XX.XXXX a mal. dcéry S. Š.I., nar. XX.XX.XXXX mesačne na každé dieťa zvlášť sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima, vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. Y., Č. Š. Č.. XXX, Q. H., t. č. bytom Y. Č.. XXX, okres H., si túto povinnosť riadne neplní, pričom od januára 2017 je zamestnaný v spoločnosti ZCLOTAS, s.r.o., K., v Č. V., nie je poberateľom žiadnych sociálnych dávok ani príspevkov, ani nie je evidovaný na príslušnom úrade práce, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od 09. 06. 2016 do 02.05.2018 vo výške 187,32 Eur, teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností a možností zaplatiť zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 11. 08. 2017na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/291/17/6611 obžalobu na S. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný S. Š. sa na hlavné pojednávanie dňa 02. 05. 2018 nedostavil, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonom poučení v podstate uviedol, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14P/38/2014 zo dňa 09. 07. 2015 zaviazaný prispievať na výživu syna X. Š. a dcéry S. Š. mesačne na každé dieťa zvlášť sumou vo výške 30% zo sumy životného minima, vždy do 25-teho dňa v mesiaci k rukám matky D. Š.. V minulosti už bol trestne stíhaný pre neplnenie vyživovacej povinnosti, ale keďže výživné dodatočne zaplatil, bolo trestné stíhanie zastavené. V nasledujúcom období opäť neplnil vyživovaciu povinnosť. Ďalej uviedol, koľko za uvedené obdobie uhradil na výživnom, o čom predložil aj listinné doklady. Uhradil teda len 522,- Eur, ale mal zaplatiť 759,24 Eur. Je zamestnaný od januára 2017 v Č. V., mesačný príjem má okolo 10.000,- českých korún. Na záver uviedol, že dlh na výživnom uznáva v plnej výške, bude sa snažiť uhradiť ho čo najskôr. S deťmi nie je v kontakte, nevie, kam chodia do školy.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa D. Š., ktorá po zákonom poučení uviedla, že obžalovaný naposledy zaplatil 229,68 Eur, nevedela ale uviesť, aká je výška zameškaného výživného, pretože to nemala vypočítané. Obžalovaný o deti nemá záujem, nevolá im, nepíše, ani im nič nekupuje a neposiela. Predtým bola nezamestnaná, deti trpeli núdzou, keďže im to veľmi nevychádzalo, ale základné potreby mali zabezpečené. Teraz je už zamestnaná, takže vie zabezpečiť všetky potreby detí.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to:trestné oznámenie a tabuľky plnenia výživného (č.l. 14 - 16), rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 5P/76/2014 (č.l. 18 - 21), rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Cop/64/2015 (č.l. 22 - 23), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14P/38/2014 (č.l. 24 - 27), fotokópie poštových poukazov (č.l. 28 - 30), fotokópie rodných listov (č.l. 31 - 32), správy ÚPSVaR Revúca (č.l. 34), rozhodnutie ÚPSVaR Revúca (č.l. 35), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 36), pracovná zmluva, výplatné pásky, nájomná zmluva (č.l. 37 - 48), uznesenie Okresnej prokuratúry Zvolen o zastavení trestného stíhania (č.l. 49 - 50), výpis z evidencie priestupkov (č.l. 51), rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/83/2013 (č.l. 51a - 51b), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 52), fotokópie poštových poukazov (č.l. 82, 84), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 85).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď, v rámci ktorej sa ku spáchaniu trestného činu priznal, a toto konanie úprimne oľutoval, ako aj vzhľadom na výpoveď svedkyne D. Š. nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. V zmysle uvedeného potom súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, s úpravou rozhodného obdobia a výšky zameškaného výživného v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona, prihladnuc na jednotlivé úhrady zameškaného výživného od podania obžaloby po vyhlásenie rozsudku. Výška zameškaného výživného tak za obdobie od 09. 06. 2016 do 02. 05. 2018predstavuje sumu 187,32Eur.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný S. Š. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal ku spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje až 2 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že sa v minulosti nedopustil žiadneho priestupku. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Súd zároveň rozhodol o podmienечnom odklade výkonu tohto trestu za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 24 mesiacov. Takýto trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu. Súd pri ukladaní trestu a jeho výmery, ako aj pri výmere skúšobnej doby, prihliadol na obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti, ako aj na výšku zameškaného výživného. Zároveň súd v zmysle § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností a možností zaplatiť zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.